



בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 74592-09-24 פליסקין נ' משרד הבריאות – יחידת התביעה המשמעתית

תיק חיצוני: בדמ 3/11/21

לפני כבוד השופט נמרוד פלקס

המעורר יורי פליסקין
ע"י ב"כ עוה"ד א' אבירם

נגד

המשיב משרד הבריאות - יחידת התביעה המשמעתית
ע"י ב"כ עוה"ד א' שפיגלמן
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

פסק דין

1. ערעור על החלטות וועדת המשמעת שהוקמה מכח סעיף 56 לפקודת הרוקחים (נוסח חדש), התשמ"א - 1981 (עוה"ד י' חיות, מגר' ה' זהר, מגר' ח' שור) (להלן - "הפקודה" ו - "הוועדה") מהימים 24.2.2024 ו - 18.8.2024 (להלן - "ההחלטות"), בהן הורשע המערער בחלק מהאישומים בהם הואשם, ונוכח ההרשעה הותלה רישיונו לעסוק במקצוע רוקחות למשך חמש שנים.
2. המערער הורשע בידי הוועדה בכך שעבר עבירות משמעת לפי סעיפים 27(א) ו - 56א(1), (3), (6) לפקודה, בכך שנטל תוכן של קפסולות סם מסוכן מחדר התרופות והחליפו בסודה לשתיה (כאשר את הסם שנטל כאמור, שזה המערער); וכן שעבר עבירות משמעת לפי סעיפים 27(א) ו - 56א(1), (4), (6) לפקודה, בכך שהנפיק במספר פעמים תרופות במרשמים ידניים ללא מרשם פיזי. יחד עם זאת זוכה המערער מאישומים נוספים שיוחסו לו, הם הקלדת מאות מרשמים ידניים, וכן ניפוק והחזקת התרופה Tramadex.
3. בגדרי נימוקי הוועדה בדבר הטלת אמצעי המשמעת, נוכח הרשעת המערער כאמור, עמדה הוועדה על הסיכון הגלום במעשים בהם הורשע המערער, פגיעתם בשלום הציבור, באמונו במקצוע הרוקחות, וכן בתדמית וכבוד מקצוע הרוקחות. הוועדה אף בחנה את פסיקת בתי המשפט ממנה ביקשה ללמוד על סטנדרט אמצעי המשמעת הנוהג בנסיבות דומות, לשם התאמת אמצעי המשמעת במקרה דנן לסטנדרט האמור. בסופו של יום קבעה הוועדה, כי המקרה דנן הוא "ראשון וייחודי, ללא תקדים וחמור במיוחד", אשר "מצדיק קביעה



בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 74592-09-24 פליסקין נ' משרד הבריאות – יחידת התביעה המשמעתית

תיק חיצוני: בדמ 3/11/21

- 1 ראשונית של רף אמצעי משמעת מתאים". על רקע דברים אלה ותוך הבאה בחשבון של
2 נסיבותיו האישיות של המערער, וזיכויו משניים מאישומים שיוחסו לו, קבעה הוועדה את
3 אמצעי המשמעת האמורים.
- 4
5 4. לשם הנוחיות אתחיל דווקא בסוגיית אמצעי המשמעת. ערעור המערער מכוון כאמור הן
6 כנגד עצם הרשעתו והן כנגד חומרת אמצעי המשמעת. ברם, עיון בנימוקי הערעור
7 ובפרוטוקול הדיון, בו השלים המערער טיעונו בעל פה, מלמד, כי המערער לא הצביע על
8 טעם כלשהו להתערב בהחלטת הוועדה לעניין אמצעי המשמעת. זאת למעט, אולי, הטענה,
9 לפיה "לא ברור מכללה איזה רכיב מגזר הדין מתייחס לאיזה סעיף ודי בעובדה זו על מנת
10 לבטל את גזר הדין כולו ואו לקבוע כי על הוועדה לתקן עוול זה".
- 11
12 5. בכל הכבוד אני מקבל טענה זו, וזאת משני טעמים: האחד, הדין הנוהג הוא, שבית המשפט
13 ימעט להתערב במידת אמצעי המשמעת המוטלים בידי הערכאות המשמעתיות, שכן חזקה
14 על ערכאות אלה, כי הן מבינות את משמעות אמצעי המשמעת שהטילו, עת הנורמות
15 המקצועיות הראויות הן בתחום מומחיותן (עש"ם 11976/05 **חליל נ' נציבות שירות**
16 **המדינה** (11.4.2007); עש"ם 3666/06 **אסדי נ' נציבות שירות המדינה** (7.11.2007); בר"ש
17 2388/22 **שאהין נ' עיריית חיפה** (17.7.2022); ע"א 4693/90 **סאוסן נ' שר הבריאות**, פ"ד
18 מו(1) 309 (1991); ע"א 3425/90 **פינסטרבוס נ' שר הבריאות**, פ"ד מו(1) 321 (1991); ע"א
19 412/90 **אליהו נ' שר הבריאות**, פ"ד מד(4) 427, 422 (1990); ע"א 6179/05 **זליקוביץ נ' זיילר**
20 (2007); ע"א 8142/04 **מלימובקה נ' שר הבריאות**, פ"ד נט(6) 166 (2005)). לכך יש להוסיף
21 את הכלל הנוהג בהליכים פליליים - אשר בשים לב לאמור לעיל אף יפה ביתר שאת עת
22 עסקינן בהליכים משמעתיים - לפיו ערכאת הערעור בוחנת את התוצאה העונשית הסופית.
23 ככל שזו אינה חורגת במידה ניכרת מהסביר, לא תתערב ערכאת הערעור, אף אם נמצא
24 דופי זה או אחר בנימוקי הערכאה הדיונית (ע"פ 2909/23 **פלוגי נ' מדינת ישראל**
25 (7.2.2024)). הטעם האחר, כי שיקול נכבד אותו יש לשקול במסגרת הטלת אמצעי משמעת
26 בדין המשמעתי הוא האם נוכח העבירה מושא ההרשעה, נסיבותיה, עברו המשמעתי של
27 המורשע וכיוב', כשיר הוא לשמש במקצוע מושא הדיון. שיקול נכבד נוסף הוא האופן בו
28 מקרינה עבירת המשמעת הנדונה - על רקע עברו המשמעתי של אותו בעל מקצוע - על ציבור
29 העוסקים באותו מקצוע. בכלל זה יש לשקול את השפעת נסיבות העניין על אופן הציבור,
30 ואף השלכת ההתנהגות מושא ההרשעה על פעולת ציבור העוסקים במקצוע, מערכת
31 הבריאות וגורמים אחרים. מהאמור עולה, כי חלק ניכר ממלאכת השתת אמצעי המשמעת
32 על בעל מקצוע הטעון רישיון צופה פני עתיד. שכן תכלית משמעותית בהשתת אמצעי
33 משמעת היא הכוונת התנהגות אותו בעל מקצוע פרטני לעתיד לבוא והכוונת התנהגות כלל
34 ציבור העוסקים במקצוע. אף מטעמים אלה אין להביט על עבירת המשמעת בה הורשע בעל



בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 74592-09-24 פליסקין נ' משרד הבריאות – יחידת התביעה המשמעתית

תיק חיצוני: בדמ 3/11/21

מקצוע באופן צר, ולחפש "תג המחיר", בבחינת גמול, נוכח עבירת המשמעת הפרטנית. דברים אלה מצדיקים אפוא מבט רחב, החורג מקביעת "תג מחיר" לכל מעשה ומעשה, ויש להביט על כלל העבירות בהן הורשע בעל הרישיון במבט כולל, על רקע יתר הנסיבות, ואזי להתאים את אמצעי המשמעת הראוי.

6. אפנה כעת להרשעת המערער. אף כאן חוששני, כי דין הערעור להידחות. אבאר. לזו טענת המערער הוא השגותיו על קביעותיה העובדתיות של הוועדה, אשר עמדו ביסוד הרשעת המערער. נקודת המוצא היא, כי ערכאת הערעור לא תתערב בקביעותיה העובדתיות של הערכאה הדיונית. זאת נוכח יתרונה המובנה של הערכאה הדיונית בהערכת מהימנות העדים, אלא אם השכיל המערער להצביע על טעמים חריגים המצדיקים התערבות בממצאי עובדה ומהימנות אלה (ע"פ 4054/11 פלוני נ' מדינת ישראל (30.4.2012); ע"א 1596/18 ח'ורי נ' עמוס (16.3.2020); ע"פ 2013/19 מנחם נ' מדינת ישראל (13.8.2020)). לא מצאתי כי המערער הצביע על אותם טעמים חריגים המצדיקים התערבות. אבאר.

7. עיקר המסד העובדתי אשר עמד בפני הוועדה, ועליו ביססה את החלטתה להרשיע את המערער בעבירות בהן הוא הורשע, כלל את הודאתו החתומה של המערער במעשים בהם הורשע (ת/3), סרטון המתעד את מתן ההודאה, עדות הרוקחת המחוזית, אשר אף נכחה בעת מתן הודאתו החתומה של המערער, וכן עדות רכז בקרה ומידע בקופת החולים, אשר אף הוא נכח בעת מתן הודאת המערער. הוועדה שמעה, בין היתר, את עדות הרוקחת המחוזית ורכז הבקרה, וכן את עדות המערער עצמו, ומצאה את עדות הרוקחת המחוזית ורכז הבקרה מהימנות, להבדיל מעדות המערער שנמצאה לא מהימנה. אף אני צפיתי בסרטון המתעד את המפגש, או השיחה, במהלכם חתם המערער על הודאתו האמורה. אף בהתעלם מתוכן ההודאה הרי, שבסרטון נראה ונשמע המערער מאשר מפורשות את ביצוע העבירות בהן הורשע. המערער אף נשמע אומר, כי הוא מתבייש ומסביר את הצורך לצרוך סם בכך שהוא עייף, או לעיתים עייף, בבקרים. המערער אמנם העיד בפני הוועדה, כי הודה במיוחס לו היותו והרגיש מאוים על ידי שלושת הנוכחים האחרים באותו מפגש. הוועדה דחתה טענתו זו של המערער, ולא מצאתי - אף לאחר הצפייה בסרטון האמור - טעם המצדיק התערבות ערכאת הערעור בקביעתה זו. קביעה הנסמכת אף על התרשמותה הישירה של הוועדה מעדות המערער ושניים מהנוכחים בפגישה, אשר תועדה בסרטון האמור.

8. לא נעלמה מעיני טענת המערער, לפיה לא הייתה רשאית הוועדה לצפות בסרטון, משזה לא הוגש לה מלכתחילה על ידי מי מהצדדים, אלא הוגש לה לבסוף, לבקשתה, וביוזמתה. דין הטענה להידחות. בדיון ההוכחות ביקש המערער עצמו, כי הסרטון יוגש אל הוועדה בכדי



בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 74592-09-24 פליסקין נ' משרד הבריאות – יחידת התביעה המשמעתית

תיק חיצוני: בדמ 3/11/21

ש"תתרשמו בצורה בלתי אמצעית" (עמ' 39 לפרוטוקול הדיון מיום 22.2.22). קשה להלום
אפוא את טענת המערער בערעורו בפני, עת הוועדה פעלה כפי שהוא עצמו ביקש שתפעל.
בהתאם להוראת סעיף 56(ג) בפקודה לא כפופה הוועדה לדיני הראיות. המערער אף לא
הצביע על הוראת דין המונעת מהוועדה לסמוך החלטתה על ראיה שהוגשה לה על פי
דרישתה, מבלי שמי מהצדדים ביקש לעשות כך מיוזמתו. בנסיבות אלה לא הייתה כל
מניעה, כי הוועדה תידרש לסרטון כפי שנדרשה. סמכות זו להורות על הגשת ראיה, אף אם
מי מהצדדים לא הגישה, נתונה לבית המשפט אף בסדר הדין הפלילי ממנו ניתן ללמוד,
במקרים המתאימים, אף באשר לסדר הדין המשמעתי (סעיף 167 בחוק סדר הדין הפלילי
[נוסח משולב], תשמ"ב - 1982; ע"פ 842/85 הרנוי נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(4) 245, 260
(1988); ע"פ 7702/10 כהן נ' מדינת ישראל (29.5.2014)).

9. אשר על כן הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"ה, 26 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.



נמרוד פלקס, שופט